

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE
privind validarea unor mandate de deputat**

În temeiul art. 67 alin. (1) din Constituție, al art. 66 alin. (9) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere raportul Comisiei de validare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează următoarele mandate de deputat:
— mandatul de deputat al domnului Dorin Dăianu, ales la 26 noiembrie 2000, în Circumscripția electorală nr. 42 București, mandat devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Constantin Teculescu;

— mandatul de deputat al domnului Adrian Emanuil Semcu, ales la 26 noiembrie 2000, în Circumscripția electorală nr. 31 Prahova, mandat devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Dinu Patriciu.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din 24 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 24 iunie 2003.
Nr. 14.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 227****din 3 iunie 2003****referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42, 43 și 44 din Legea nr. 92/1992
pentru organizarea judecătorească, republicată**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 42, 43 și 44 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Cornelia Pânzaru în Dosarul nr. 33/2002 al Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 70C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Elena Bordeanu în Dosarul

nr. 38/2002 al Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 70C/2003 la Dosarul nr. 69C/2002.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că, în legătură cu constituționalitatea prevederilor de lege criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, care își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 septembrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 33/2002 și nr. 38/2002, **Curtea Supremă de**

Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42, 43 și 44 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Cornelia Pânzaru și Elena Bordeanu în cauze de contencios administrativ.

În **motivările excepției de neconstituționalitate**, având un conținut asemănător, se susține că prevederile de lege criticate instituie un tratament diferit pentru persoane care au aceeași pregătire profesională și care dețin la o anumită dată aceeași funcție, ceea ce încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție. Astfel, se arată că vechimea în magistratură, recunoscută potrivit art. 44 din Legea nr. 92/1992, nu este considerată și vechime în funcția de magistrat în sensul în care este definită noțiunea de „magistrat” în art. 42 și de „personal asimilat magistraților” în art. 43 alin. 2 din lege. În consecință, se apreciază că neinclusiunea tuturor funcțiilor prevăzute la art. 44 din Legea nr. 92/1992, republicată, în asimilarea prevăzută de art. 43 alin. 2 din aceasta este neconstituțională.

Curtea Supremă de Justiție — Completul de 9 judecători apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, art. 43 și 44 din Legea nr. 92/1992, republicată, fiind contrare dispozițiilor art. 16 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În esență, arată că, în realitate, potrivit criticilor formulate, obiectul excepției îl constituie numai prevederile art. 43 alin. 2 din Legea nr. 92/1992, republicată. Cu privire la aceste dispoziții, consideră că „inclusiunea doar a anumitor categorii de funcții în sfera celor asimilate statutului de magistrat este o chestiune ce ține de opțiunea legiuitorului, de aprecierea acestuia asupra oportunității sau necesității unei anumite reglementări, astfel că, sub acest aspect, excepția este inadmisibilă”. În legătură cu fondul reglementării cuprinse în textul de lege criticat, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 155/2002 referitoare la constituționalitatea prevederilor art. 5 din Legea nr. 50/1996, prevedere preluată în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 43 alin. 2 și ale art. 44 din Legea nr. 92/1992, republicată, sunt constituționale. În acest sens, în esență, arată că „reglementarea anumitor drepturi și îndatoriri specifice magistraților sau personalului asimilat magistraților, inclusiv acordarea adaosului la indemnizația de încadrare lunară, numai în raport cu vechimea efectivă realizată în funcții de judecător, procuror sau în alte funcții asimilate acestora este o opțiune a legiuitorului, constituind o recompensă

pentru fidelitatea față de aceste funcții”. În consecință, arată că reglementarea diferită a modalității de acordare a indemnizației de încadrare lunară nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, principiul egalității nu înseamnă uniformitate și nu „este lezat atunci când legiuitorul stabilește un tratament juridic diferit, în situații diferite”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 42, 43 și 44 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 42: *„Au calitatea de magistrat și fac parte din corpul magistraților judecătorești de la toate instanțele judecătorești, procurorii din cadrul parchetelor de pe lângă acestea, precum și magistrații-asistenți ai Curții Supreme de Justiție.”;*

— Art. 43: *„În cadrul corpului magistraților, ierarhia funcțiilor de execuție și de conducere se stabilește în raport cu nivelul instanțelor și al parchetelor, cu respectarea condițiilor de pregătire profesională și de vechime în magistratură, prevăzute în prezenta lege.”*

Personalul de specialitate juridică de execuție și de conducere, inclusiv secretarul general și adjuncții acestuia din Ministerul Justiției, precum și personalul de instruire și de conducere, de specialitate juridică, din cadrul Institutului Național al Magistraturii, indiferent de vechime, este asimilat magistraților pe durata îndeplinirii funcției. Prevederile prezentei legi referitoare la drepturile și îndatoririle magistraților se aplică în mod corespunzător și acestor magistrați.”

Numirea personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției și din Institutul Național al Magistraturii, asimilat magistraților, se face prin ordin al ministrului justiției, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 46.”

Personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției și Institutul Național al Magistraturii, asimilat magistraților, poate fi trecut în funcții de judecător sau procuror, în condițiile prezentei legi.”;

— Art. 44: *„Constituie vechime în magistratură perioada în care o persoană a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în Ministerul Justiției, în Institutul Național al Magistraturii, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar ori procuror financiar la Curtea de Conturi, magistrat-asistent la Curtea Supremă de Justiție, la Curtea Constituțională sau la Curtea de Conturi, funcții de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat sau departamentale, în laboratoarele de expertize criminalistice, în*

Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, funcții didactice în învățământul superior juridic, funcția de ministru al justiției, secretar de stat ori de secretar general și secretar general adjunct în Ministerul Justiției, funcții de specialitate juridică în instituția Avocatul Poporului, notar, avocat, jurisconsult sau consilier juridic. Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție constituie vechime în magistratură, în condițiile prevăzute la art. 78 alin. 3.

Timpul cât o persoană, licențiată în drept sau în drept economic-administrativ, este senator sau deputat, avocat al poporului, membru al Curții de Conturi, personal de conducere ori de execuție, de specialitate juridică, în aparatul Parlamentului, Președinției României, Guvernului, Consiliului Legislativ, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Curții Constituționale, Direcției juridice și consulare din Ministerul Afacerilor Externe sau în cadrul altor organe ale administrației publice se consideră vechime în magistratură.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin art. 16 din Constituție, potrivit căroră:

– Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate reglementează: funcțiile care conferă calitatea de magistrat și apartenența la corpul magistraților (art. 42); ierarhia funcțiilor de execuție și de conducere în raport cu nivelul instanțelor și al parchetelor, cu respectarea condițiilor de pregătire profesională și de vechime în magistratură, prevăzute de lege, precum și asimilarea în calitatea de magistrat, cu aplicarea corespunzătoare a drepturilor și îndatoririlor magistraților, a personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției și din Institutul Național al Magistraturii (art. 43); funcțiile care constituie vechime în magistratură (art. 44).

În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea potrivit căreia, deși vechimea în funcții de jurisconsult și de consilier juridic, respectiv vechimea în funcții

de specialitate juridică în fostul arbitraj de stat, constituie vechime în magistratură, perioadele cât au fost îndeplinite aceste funcții nu sunt recunoscute și ca vechime în funcția de magistrat, astfel cum este definită această noțiune prin art. 42 din Legea nr. 92/1992, republicată, și de personal „asimilat magistraților pe durata îndeplinirii funcției“ prevăzute prin art. 43 alin. 2 din aceeași lege. În consecință, se consideră că neasimilarea tuturor funcțiilor prevăzute la art. 44 din legea criticată funcției de magistrat, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor referitoare la drepturile și îndatoririle magistraților, „instituie un tratament diferit pentru persoane care au aceeași pregătire profesională și care dețin la o anumită dată aceeași funcție, ceea ce încalcă prevederile art. 16 din Constituție“.

Curtea observă că, în legătură cu aspectele vizate prin prezenta excepție de neconstituționalitate, tot prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002. Prin acea decizie, respingând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea a reținut că „acest articol vizează egalitatea în drepturi între cetățeni cât privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui“. S-a mai reținut că, pentru aceleași argumente, imposibilitatea aplicării textului de lege criticat și altor funcții juridice care nu sunt asimilate magistraților rezultă dintr-o opțiune a legiuitorului, iar această opțiune nu contravine prevederilor art. 16 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42, 43 și 44 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Cornelia Pânzaru în Dosarul nr. 33/2002 al Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători și de Elena Bordeanu în Dosarul nr. 38/2002 al aceleiași instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 243

din 10 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ion Tașcovici în Dosarul nr. 33/F/12/1999 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, deoarece prevederile legale a căror constituționalitate este criticată sunt în concordanță cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 16 din Legea fundamentală. În acest sens se invocă Decizia nr. 16 din 22 ianuarie 2002 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 358 din 17 octombrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 33/F/12/1999, **Tribunalul Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Ion Tașcovici, într-o cauză civilă privind reorganizarea judiciară și falimentul Societății Comerciale „Textila” — S.A. Calafat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 38 alin. (1) și (2), art. 43 și 51 din Constituție. În esență, în motivare se arată că prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 sunt neconstituționale în măsura în care se aplică unei cereri care are ca obiect plata indemnizației temporare de muncă, indemnizației de concediu de odihnă, indemnizației brute lunare și salariilor compensatorii, ca drepturi ce rezultă dintr-un contract de mandat comercial. Condiționarea soluționării unei asemenea cereri de achitarea taxei judiciare de timbru este considerată neconstituțională de autorul excepției, având în vedere că prin art. 15 din Legea nr. 146/1997 se acordă scutiri de la plata taxei judiciare de timbru pentru aceleași drepturi, dar care decurg din contracte individuale de muncă și contracte colective de

muncă, statornicindu-se astfel o discriminare inacceptabilă în lumina art. 16 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece aspectele invocate de autorul excepției nu vizează o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederea art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, potrivit căreia acțiunile și cererile evaluabile în bani sunt supuse unor taxe stabilite corespunzător valorii obiectului acestora, este o reglementare în cadrul unei legi speciale, cu reguli și excepții exprese, de strictă interpretare. Ca atare, consideră că legea oferă un tratament juridic egal pentru toate persoanele interesate în soluționarea anumitor cauze de competența instanțelor judecătorești.

Avocatul Poporului consideră că dispoziția de lege criticată este constituțională. Instituirea taxelor de timbru reprezintă aplicarea îndatoririi fundamentale a cetățenilor consacrată de art. 53 alin. (1) din Constituție, conform căruia cetățenii au obligația să contribuie prin impozite și taxe la cheltuielile publice și, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, „este legal și firesc ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de instanțele judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora”. Mai consideră că nu este încălcat nici principiul egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece, așa cum rezultă din jurisprudența Curții, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, iar stabilirea unor excepții de la plata taxelor de timbru nu reprezintă o discriminare, ci un atribut exclusiv al legiuitorului, pe care acesta îl exercită în considerarea unor anumite situații determinate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, al căror conținut este următorul:

— Art. 2 alin. (1): „Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:

a) până la valoarea de 342.000 lei	17.000 lei;
b) între 342.001 lei și 3.420.000 lei	17.000 lei + 10% pentru ce depășește 342.000 lei;
c) între 3.420.001 lei și 34.200.000 lei	325.000 lei + 8% pentru ce depășește 3.420.000 lei;
d) între 34.200.001 lei și 171.000.000 lei	2.787.000 + 6% pentru ce depășește 34.200.000 lei;
e) între 171.000.001 lei și 342.000.000 lei	10.995.000 lei + 4% pentru ce depășește 171.000.000 lei;
f) între 342.000.001 lei și 1.710.000.000 lei	17.835.000 lei + 2% pentru ce depășește 342.000.000 lei;
g) peste 1.710.000.001 lei	45.195.000 lei + 1% pentru ce depășește 1.710.000.000 lei.“

În opinia autorului excepției, aceste prevederi contravin art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 38 alin. (1) și (2), art. 43 și art. 51 din Constituție, prevederi potrivit cărora:

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.“;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;

— Art. 38. alin. (1) și (2): „(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere.

(2) Salariații au dreptul la protecția socială a muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.“;

— Art. 43: „(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege.“;

— Art. 51: „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ion Tașcovici în Dosarul nr. 33/F/12/1999 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține:

În esență, potrivit criticii formulate, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 creează o discriminare inacceptabilă în lumina art. 16 alin. (1) din Constituție, constând în condiționarea soluționării unei cereri ce decurge dintr-un contract de mandat comercial de plata taxei judiciare de timbru, în timp ce, potrivit art. 15 din aceeași lege, pentru aceleași drepturi decurgând însă din contracte individuale sau colective de muncă se acordă scutiri. Dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea pronunțându-se prin numeroase decizii. Astfel, în legătură cu o critică asemănătoare celei din cauza de față, prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 16 din 22 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2002, s-a reținut că „instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, *«Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege»*, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care *«Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice»*“. Prin aceeași decizie, în legătură cu susținerile, ca și în prezenta cauză, referitoare la contrarietatea cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), Curtea a constatat că „instituirea taxelor judiciare de timbru reprezintă o aplicare a principiului consacrat de art. 53 alin. (1) din Constituție, conform căruia cetățenii au obligația să contribuie prin impozite și taxe la cheltuielile publice. Așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, e legal și firesc ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de instanțele judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora“.

În plus, în acest dosar autorul excepției invocă și contrarietatea textului de lege criticat cu prevederile art. 38 alin. (1) și (2), art. 43 și art. 51 din Constituție, fără însă să arate în ce anume constă aceasta. Așa fiind, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unui motiv de neconstituționalitate, întrucât astfel ar exercita din oficiu un control de constituționalitate, ceea ce este inadmisibil.

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind acreditarea drept consumator eligibil temporar de energie electrică a Societății Comerciale „COST” — S.A. Târgoviște

În temeiul art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/1998 privind energia electrică și termică, al art. 5 pct. 10 și 29 și al art. 9 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2000, cu modificările ulterioare, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 48/2002 pentru majorarea gradului de deschidere a pieței energiei electrice,

având în vedere Referatul de aprobare întocmit de Departamentul dezvoltarea pieței de energie (DDPE), lista consumatorilor eligibili făcută publică prin nota DDPE din 10 iunie 2003, în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru acreditarea consumatorilor eligibili de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 17/2003 și ale Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 20 iunie 2003,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează drept consumator eligibil temporar de energie electrică Societatea Comercială „COST” — S.A. Târgoviște.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Comercială „COST” — S.A. Târgoviște va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Departamentul dezvoltarea pieței de energie din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei va urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Ion Lungu

București, 23 iunie 2003.
Nr. 18.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind prelungirea activității organismelor recunoscute în domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune, cuprinse în lista aprobată prin Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 433/2001

În conformitate cu prevederile art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 457/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Organismele recunoscute în domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune, cuprinse în lista aprobată prin Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 433/2001, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 51 din 24 ianuarie 2002, își prelungesc activitatea până la data de 31 decembrie 2003.

Art. 2. — Pe baza metodologiei de evaluare a organismelor și laboratoarelor, întocmită în conformitate cu

Hotărârea Guvernului nr. 457/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, se va reactualiza lista laboratoarelor și organismelor

prevăzută la art. 1, în termen de 9 luni, dar nu mai târziu de 30 decembrie 2003.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul industriei și resurselor,
Mihai Berinde,
secretar de stat

București, 29 mai 2003.

Nr. 321.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
